

Slovesna seja DS DO LEK.

Stabilizacija kot spodbuda

V sredo 19. junija 1980 je bila v DO LEK slovesna izredna seja centralnega delavskega sveta z dokaj zanimivim dnevnim redom. Podelili so državna odlikovanja zaslužnim delavcem Leka, se poslovili od treh dolgoletnih sodelavcev ob njihovi upokojitvi, izrekli priznanja skupinoma nagrajencev sklada Borisa Kidriča ter podelili spričevala delavcem, ki so ob delu dokončali osnovno šolo.

Na slovesno sejo je bil povabljen tudi predsednik občinske skupščine občine Ljubljana-Siška FRANC DEJAK, ki je imel pred podelitvijo odlikovanj tudi govor.

V uvodu je poudaril, da je ta priznanja podelil še tovariš TITO, zato imajo sedaj toliko večjo vrednost. Nadalje je govoril o našem gospodarskem položaju in prispevku Leka k njegovemu izboljšanju. Trenutni položaj gospodarstva pa ne sme biti vzrok za apatičnost, ampak nas mora spodbuditi k še večjim naporom za ustalitev družbeno-ekonomskih gibanj. Istočasno pa se lahko tudi veselimo svojih uspehov, ki jih dosegamo in sem sodi tudi slovesnost ob podelitvi državnih odlikovanj.

Tovariš Dejak je spregovoril tudi o mednarodnem položaju glede na svetovno energetske in gospodarske krize ter pri tem poudaril velik pomen politike neuvrščanja. Kar se tiče sodelovanja z deželami v razvoju, je dejal, da je Lek v gospodarsko izmenjavo s tretjim svetom aktivno in uspešno vključen.

V prihodnosti pa moramo več pozornosti posvetiti samoupravnemu združevanju sredstev in dela na osnovi svobodne menjave dela. Uspešnost na tem področju je v svojem dosedanjem delu Lek že dokazal z obrazi v Lipovcih in Prizrenu.

Skupaj so podelili šestindvajset odlikovanj.

Med drugimi so prejeli odlikovanja tudi generalni direktor Leka dr. LEV PRÉMRU — red republike z bronastim vencem, VIDA FLORJANČIČ — red zaslug za narod s srebrno zvezdo ter TONE GERBEC — medaljo zaslug za narod.

V nadaljevanju slovesne seje so se delavci Leka poslovili od svojih dolgoletnih sodelavcev: AVGUSTA BREŠKVARJA, DUŠANA MILANOVIČA in FRANCA NEDOHA, ie-ta je bil v Leku od njegovega nastanka. V znak zahvale za njihov prispevek k rasti Leka so trcem tovarišem, ki odhajajo v pokoj, delavci Leka poklonili umetniške slike.

Delegati delavskega sveta so izrekli tudi priznanje delavcem, ki so bili v dveh skupinah med letošnjimi nagrajenci sklada Borisa Kidriča. Lekovi delavci — nagrajenci s svojim delom in inovativno dejavnostjo odločilno prispevajo k večji produktivnosti in boljši kakovosti izdelkov tovarne Lek.

Ob koncu so slovesno podelili spričevala sedemindvajsetim delavcem, ki so uspešno zaključili osnovno šolanje ob delu. To ni le osebni uspeh vsakega od teh delavcev, pač pa s svojo izobrazbo postajajo boljši delavci in boljši samoupravljavci ne le Leka, pač pa tudi širše družbene skupnosti.

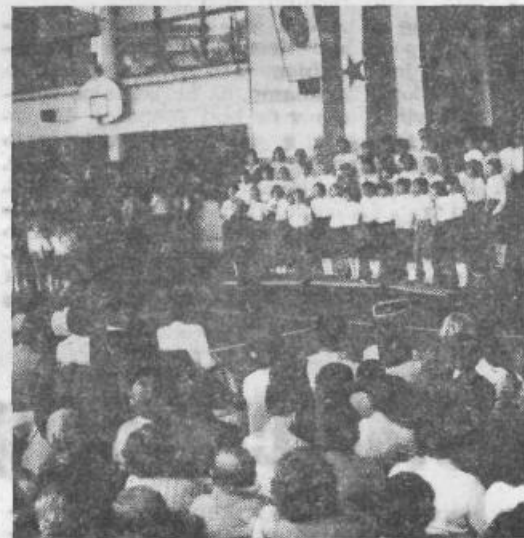
J. Juvan

Telovadnica v Smledniku

Plodovi solidarnosti

Osnovna šola Simon Jenko je bila že takoj, ko je bila zgrajena, nepopolna. Ni dobila ne telovadnice, ne prostorov za šolsko prehrano. Za pridobitev teh prostorov so si prizadevali tako šola kot krajan. Vendar so se možnosti za pridobitev prostorov za normalno delo pokazale šele ob uvedbi samoprispevka 1 in 2.

Zaradi »majhnosti« kraja je prizidek izpadel iz prvega samoprispevka, a solidarnost v drugem samoprispevku je gradnjo le omogočila. Objekt, vreden dve milijardi in dvesto starih milijonov, so zgradili v manj kot enem letu. Temeljni kamen je bil položen 22. junija 1979, 19. junija 1980 pa je Smlednik dobil objekt, ki je s svojo funkcionalnostjo in arhitektonsko monumentalnostjo postal ponos kraja. V novem prizidku so telovadnica, zaklonske, kuhinja, jedilnica ter knjižnica in čitalnica, ki bo namenjena

delno pouku in predvsem interesnim dejavnostim.

Ob otvoritvi je bila prisotna razen naše občinske še delegacija pobratene občine Kavadarci, ki sta jo vodila predsednik skupščine in izvršnega sveta. Pionirji smleške osnovne šole so pripravili kulturni program in razstavo likovnih del. Pionirke, mladinke in članice TVD Partizan Sp. Šiška so prikazale krajanom pregled svojih gimnastičnih dosežkov, s katerimi so pozele buren aplavz. To telovadno društvo ima že dolgo tradicijo, čeprav ne dela v zavirljivih materialnih pogojih. Krajanom Smlednika so članice pokazale, kaj je moč narediti z načrtnim, vztrajnim in strokovnim delom.

Telovadnica bo služila tako potrebam telesnokulturne dejavnosti šole kot tudi organiziranemu delu TVD Partizan Smlednik. V jeseni bo šola dobila strokovno usposobljeno učitelja telovadbe, ki ga doslej ni imela. Šele sedaj so dane možnosti, da se generacije šolarjev prek rednega telesnovzgojnega dela po končani osnovni šoli aktivno vključijo v članstvo Partizan Smlednik. To pa je eden izmed glavnih pogojev za njegov nadaljnji razvoj. Poleg tega bo moral Partizan poskrbeti za vzgajanje kadrov-vaditeljev, ki bodo usmerjali mlado generacijo k novim uspehom, vsaj do tiste ravni, ki jo je Smlednik na športnem področju v preteklosti, čeprav v slabših pogojih, že imel.

Lojz Tršan

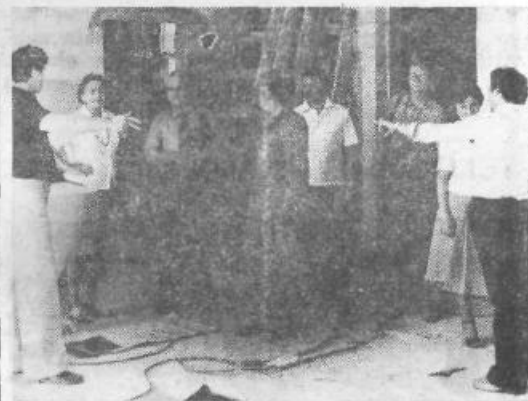
Prijateljske vezi med prebivalci Reke in Ljubljane

„Jugoslavija, Jugoslavija...“

Ze dvanajst let se kujejo prijateljske vezi med prebivalci Ljubljane in Reke. V dosedanjih srečanjih so si izmenjali obojestranske izkušnje na idejnopolitičnem, samoupravnem, gospodarskem in kulturnem področju.

V soboto 14. junija so si pobrateni Ljubljani in Rečani spet stisnili roke, tokrat v Ljubljani. Predstavniki mesta Ljubljane ter predstavniki skupščin ljubljanskih občin in krajevnih skupnosti so se z delegati občine Reka pogovarjali o delovanju skupščinskih odborov, družbenih svetov in drugih skupščinskih organov, pri tem pa največjo pozornost namenili preoblikovanju občine in ustanavljanju manjših krajevnih skupnosti.

Na železniški postaji, kamor je prispelo okrog 1.000 gostov z Reke, je zadonela pesem »Jugoslavija, Jugoslavija...« Prepevali so jo Rečani in Ljubljani v krogu. Rdeči nageljni v gumbnicah so ločili goste od gostiteljev. Ganljivih stiskov rok ni bilo ne konca ne kraja. Na ploščadi ljubljanske železniške postaje je goste sprejel med drugimi tudi Vlado Beznik, nato pa so se gostje napotili v delovne organizacije, VVZ, krajevne skupnosti, na ogled mesta, v mestno hišo... Krajevna skupnost Ljubo Sercer je gostila kra-

jane in predstavnike krajevne skupnosti Donja Vežica, s katerimi so podpisali listino o pobratenju pred dvema letoma. Podpisali so dogovor o nadaljnjem sodelovanju na idejnopolitičnem, gospodarskem in kulturnem področju. Krajevna skupnost Dravlje pa je gostila predstavnike krajevne skupnosti Šmrka.

Lepo vreme je bilo kot nalašč za ogled Ljubljane ter njene okolice, pa vendar je ta obisk izzvenel bolj v delovnem vzdušju, tako da je prostega časa ostalo bolj malo, pa je bilo zato bolj prijetno. Na primer v Dravljah: v domu starejših občanov so potekali pogovori med predstavniki obeh krajevnih skupnosti, nato so si gostje ogledali dom ostarelih, se pogovarjali z njimi, sledil je ogled na gradbišču bodoče osnove šole in VVZ.

Kazalec ure je naznanil čas odhoda. Čas bivanja med Ljubljani je bil daleč prekratek, je bila najpogostejša tema pogovorov ob slovesu. Kot zjutraj, ko je prispel vlak v Ljubljano, je preglasila pesem »Jugoslavija, Jugoslavija...« tudi v slovo. Ponovni stiski rok in zahvale ter na svidenje na Reki!

Tekst in foto: Jože Čurin